

Prevenir i protegir des del suport emocional

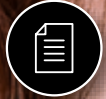
Guia per a familiars de persones
que poden haver patit
Abús Sexual Infantil (ASI)

FUNDACIÓ

VICKI

BERNADET





Guia per a familiars de persones que poden haver patit **Abús Sexual Infantil (ASI)**



Introducció:

La prevenció de l'abús sexual infantil (ASI) és una responsabilitat compartida que comença abans que apareguin indicis o revelacions. Crear entorns segurs, fomentar la comunicació i establir límits clars ajuda a reduir riscos i a garantir que infants, adolescents i persones adultes que han viscut ASI puguin sentir-se prou protegides per demanar ajuda quan ho necessitin.

Acompanyar un procés així no és senzill. Implica sostenir emocions intenses, fer-se preguntes difícils i acceptar que el camí de recuperació és llarg. Aquesta guia vol oferir orientacions perquè les famílies puguin comprendre millor què necessita la persona afectada i com cuidar-se també a elles mateixes durant aquest procés.

Principis generals d'acompanyament

1. Creure i escoltar des del primer moment
2. Protegir i garantir entorns segurs
3. Respectar els temps i decisions
4. Evitar el silenci i promoure converses saludables
5. Buscar suport professional

Guia per a familiars de persones que poden haver patit **Abús Sexual Infantil (ASI)**

Introducció:

La prevenció de l'abús sexual infantil (ASI) és una responsabilitat compartida que comença abans que apareguin indicis o revelacions. Crear entorns segurs, fomentar la comunicació i establir límits clars ajuda a reduir riscos.

1. Creure i escoltar des del primer moment

La confiança es construeix molt abans que un infant, adolescent o persona adulta expliqui que ha patit abús. Mantenir una actitud oberta i sense jutjar fa que, si algun dia necessiten explicar alguna situació, se sentin segurs per fer-ho.

Creure és un acte de confiança i protecció.

+ 3. Respectar els temps i decisions

+ 4. Evitar el silenci i promoure converses saludables

+ 5. Buscar suport professional

Guia per a familiars de persones que poden haver patit **Abús Sexual Infantil (ASI)**

Introducció:

La prevenció de l'abús sexual infantil (ASI) és una responsabilitat compartida que comença abans que apareguin indicis o revelacions. Crear entorns segurs, fomentar la comunicació i establir límits clars ajuda a reduir riscos

2. Protegir i garantir entorns segurs

La prevenció dins l'àmbit familiar implica conèixer les persones que tenen un contacte freqüent amb els infants, així com establir normes de supervisió clares i assumibles per a tothom. També comporta garantir que els espais on els infants passen temps —a casa, a l'escola, en activitats de lleure o esport— siguin entorns on es respectin els drets de la infància i es promogui un ambient protector físic, psicològic, social i digital.

+ 3. Respectar els temps i decisions

+ 4. Evitar el silenci i promoure converses saludables

+ 5. Buscar suport professional

Guia per a familiars de persones que poden haver patit **Abús Sexual Infantil (ASI)**

Introducció:

La prevenció de l'abús sexual infantil (ASI) és una responsabilitat compartida que comença abans que apareguin indicis o revelacions. Crear entorns segurs, fomentar la comunicació i establir límits clars ajuda a reduir riscos

3. Respectar els temps i decisions

Cada persona necessita el seu temps. Forçar-la a parlar o a denunciar pot ser contraproductiu. El respecte és una forma de retornar-li el control que l'abús li ha pres.

En prevenció, això significa no pressionar perquè parlin, sinó crear condicions perquè puguin fer-ho quan ho necessitin.



3. Respectar els temps i decisions



4. Evitar el silenci i promoure converses saludables



5. Buscar suport professional

Guia per a familiars de persones que poden haver patit **Abús Sexual Infantil (ASI)**

Introducció:

La prevenció de l'abús sexual infantil (ASI) és una responsabilitat compartida que comença abans que apareguin indicis o revelacions. Crear entorns segurs, fomentar la comunicació i establir límits clars ajuda a reduir riscos

4. Evitar el silenci i promoure converses saludables

Parlar sobre el cos, els límits i els secrets "que fan mal" és una eina preventiva essencial. El silenci crea vulnerabilitat.

Com a famílies callar "per no remoure" o per "protegir la família" perpetua el dolor i reforça la vergonya. Parlar-ne amb respecte i sense dramatismes ajuda a trencar el tabú.

+ 3. Respectar els temps i decisions

+ 4. Evitar el silenci i promoure converses saludables

+ 5. Buscar suport professional

Guia per a familiars de persones que poden haver patit **Abús Sexual Infantil (ASI)**

Introducció:

5. Buscar suport professional

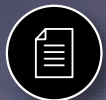
Les conseqüències emocionals derivades d'un ASI requereixen sovint d'atenció psicològica especialitzada. Els professionals poden orientar tant la persona afectada com la família sobre els passos legals i terapèutics adequats.

Però, consultar a professionals no només serveix per intervenir quan hi ha una revelació: també és útil per guiar la família en el dia a dia.

L'ASI impacta en tot el sistema familiar: cada membre pot sentir culpa, ràbia o confusió. Buscar suport conjunt (teràpia familiar, grups de suport) pot ajudar a comprendre i a reconstruir vincles d'una manera més sana.

+ 4. Evitar el silenci i promoure converses saludables

+ 5. Buscar suport professional



Necessitats segons el moment vital de la persona on hi ha sospita, indicis o intent de revelació d'**abús sexual infantil**

Introducció:

Tenint en compte que, com a famílies, podem trobar-nos en situacions on hi ha sospites, indicis o fins i tot un intent de revelació d'abús sexual infantil (ASI), és fonamental saber què necessita la persona afectada i com podem actuar d'una manera protectora i respectuosa. L'ASI sacseja profundament el nucli familiar i genera preguntes, pors i incerteses; per això, conèixer les necessitats específiques en cada etapa vital —ja sigui en la infància, l'adolescència o l'edat adulta— permet donar una resposta més segura, clara i reparadora.

En aquest apartat es descriuen les necessitats de la persona afectada així com les necessitats de la família que l'acompanya en aquest procés, sovint complex i emocionalment intens. L'objectiu és oferir orientació i eines perquè la resposta sigui empàtica i centrada en el benestar de la persona afectada.

Quan la persona és infant o adolescent

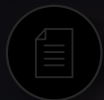
- + Necessitats de l'infant o adolescent
- + Necessitats de la família de l'infant o adolescent

Quan la persona és adulta

- + Necessitats de la persona afectada
- + Necessitats de la família de la persona afectada



Necessitats segons el moment vital de la persona on hi ha sospita, indicis o intent



Necessitats de l'infant o adolescent

- Ser cregut/creguda i protegit/protegida de la persona abusadora. Actuar ràpid per garantir que no hi hagi contacte ni revictimització.
- Viure en un entorn segur, lliure de pressions. Necessita sentir que pot descansar, jugar i expressar-se sense por, tornar a les rutines diàries l'ajudarà a recuperar-se.
- Comptar amb atenció psicològica especialitzada. La intervenció primerenca pot prevenir seqüeles emocionals i ajudar-la a entendre que no és culpable del que ha passat.
- Ser acompanyada durant possibles processos judicials. Els tràmits poden ser complexos i dolorosos; la presència calmada i estable d'un adult de confiança és essencial.
- Poder parlar del que sent amb persones de confiança. No sempre voldrà parlar-ne sovint, però ha de saber que pot fer-ho sense ser jutjada i quan en tingui necessitat ha de poder trobar la persona comprensiva al costat.



Necessitats de la família de la persona afectada



Necessitats segons el moment vital de la persona on hi ha sospita, indicis o intent



Necessitats de la família de l'infant o adolescent

- Rebre orientació clara sobre com actuar i protegir l'infant. Saber què fer i què no fer aporta seguretat als familiars.
- Informar-se sobre el sistema judicial i els recursos disponibles. Conèixer els procediments redueix la sensació d'impotència que es pot tenir davant del sistema.
- Temps i suport per entendre l'impacte de l'ASI. L'ASI descol·loca; cal donar-se permís per sentir i comprendre. Sovint les famílies necessiten temps per anar ordenant i situant el que estan vivint.
- Atenció emocional i psicològica per gestionar la pròpia vivència i els canvis familiars. Els familiars també necessiten espai per elaborar el seu dolor i poder sostenir millor l'infant.
- Xarxa de suport (familiars, amistats, grups). No cal viure-ho en solitud; compartir amb persones de confiança o grups de famílies ajuda a no sentir-se aïllats.



Necessitats de la família de la persona afectada



Necessitats segons el moment vital de la persona on hi ha sospita, indicis o intent



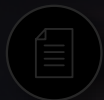
Necessitats de la persona adulta afectada

- Ser creguda i validada, especialment si l'ASI va tenir lloc fa anys. El silenci pot haver durat anys; el reconeixement familiar és reparador.
- Comptar amb suport psicològic per afrontar seqüeles emocionals.
- Viure en un entorn segur, sense pressions ni judicis. El suport i la confiança de les persones de l'entorn és clau per a la seva estabilitat emocional.
- Rebre orientació si vol denunciar. Cal respectar la seva decisió, sigui quina sigui. Denunciar com a opció no com a obligació. Els familiars poden acompanyar en la decisió, saber-se acompanyat/da en les pròpies decisions ajuda a tenir menys por.
- Espai per parlar-ne amb persones de confiança. Poder posar paraules al que ha viscut és una forma de recuperar poder i identitat.



Necessitats de la família de la persona afectada

Necessitats segons el moment vital de la persona on hi ha sospita, indicis o intent

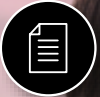


Necessitats de la família de la persona adulta afectada

- Sensibilitzar-se sobre la dificultat de verbalitzar un ASI i les seves conseqüències. Sovint, la persona ha trigat anys per sentir-se preparada per parlar, quan ho fa, la família no entén els motius de per què ho explica ara i no quan passava.
- Temps per assimilar la revelació.
- Suport professional per afrontar emocions com la culpa, la ràbia o la impotència.
- Eines per gestionar els canvis en les relacions familiars. Si hi hagués una revelació això pot remoure records o qüestionar dinàmiques familiars establertes des de fa temps. Pot afectar a la comunicació entre els membres de la família. Canviar rols.
- Evitar jutjar o culpabilitzar a la persona afectada. El judici destrueix la confiança i pot trencar el vincle de suport. La culpa pot estar present en tot el procés, ajuda poder analitzar el context a on es donaven els ASI i parlar de les responsabilitats que tenia cada persona.



Necessitats de la família de la persona afectada



Particularitats segons el context on es pot donar una situació d'ASI:

Introducció:

Quan apareixen sospites, indicis o una revelació d'ASI, el context en què s'ha produït l'abús condiona profundament la manera com la família viu i afronta la situació. Si l'abús és intrafamiliar, s'activen conflictes de lleialtats, silencis i tensions que poden fracturar les relacions. És possible que hi hagi pressions per "protegir la família" o fins i tot posicionaments a favor de la persona abusadora, fet que obliga a reestructurar dinàmiques i vincles enmig d'un dolor compartit.

Quan l'ASI és extrafamiliar, la llar sol ser un espai de suport, però poden aparèixer sentiments de culpa per no haver-ho vist abans, així com ràbia i desconfiança cap a l'entorn social. En aquest cas, és important que la família no centri l'energia en buscar culpables, sinó en garantir la seguretat, la recuperació i el benestar emocional de la persona afectada.

- + Quan l'ASI és fora de la família (intrafamiliar)
- + Quan l'ASI és fora de la família (extrafamiliar)
- + Dificultats freqüents en l'acompanyament
- + Recomanacions per avançar
- + Errors freqüents a evitar

Particularitats segons el context on es pot donar una situació d'ASI:

Introducció

Quan l'ASI és dins de la família (intrafamiliar)

- La persona abusadora forma part del sistema familiar, la qual cosa genera conflictes de lleialtats, silencis i ruptures.
- Pot haver-hi pressions per no denunciar i "protegir la família"
- Algunes persones es poden posicionar a favor de la persona abusadora.
- La revelació implica sovint reestructurar les relacions familiars.
- El dolor és col·lectiu i afecta les dinàmiques de tot el sistema.

+ Recomanacions per avançar

+ Errors freqüents a evitar

Particularitats segons el context on es pot donar una situació d'ASI:

Introducció:

Quan l'ASI és dins de la família (extrafamiliar)

- L'entorn familiar sol ser un **espai protector** i de suport, però:
 - Pot aparèixer culpa per no haver-ho detectat abans.
 - Hi pot haver ràbia i desconfiança cap a l'entorn social (amics, escola, activitats, veïns).
- És clau que la família no centri tota l'atenció en buscar culpables, sinó en la recuperació i benestar de la persona afectada.

+ Recomanacions per avançar

+ Errors freqüents a evitar



Dificultats freqüents en l'acompanyament

- Creure que "a casa nostra això no passarà".
- Pensar que parlar de prevenció pot espantar els infants.
- Evitar converses sobre sexualitat, límits o emocions.
- Es creu que un cop revelat i iniciat el tractament, la persona "ja estarà millor", i apareix la pressa.
- Costa sostenir el procés de recuperació, ja que implica parlar-ne, responsabilitzar-se i enfrontar-se a emocions doloroses.
- Hi ha dolor i sorpresa en conèixer la possible situació d'ASI: moltes famílies no sospitaven res i se senten desbordades, entren en xoc emocional.
- Culpabilitat retroactiva: pensar que "quan era petit/a no el/la vaig protegir prou".
- Impacte en les relacions familiars: aparició de silencis, tensions o ruptures.
- Dubtes sobre com ajudar: no saber si cal parlar-ne sovint, esperar o animar a denunciar.
- Desconeixement dels recursos existents i manca de confiança en el sistema judicial.



Particularitats segons el context on es pot donar una situació d'ASI:

Introducció:

Recomanacions per avançar

- Posar la protecció i el benestar de la persona al centre.
- Construir confiança a través de converses freqüents on es pot parlar de qualsevol cosa.
- Crear rutines familiars de comunicació i respecte.
- No minimitzar senyals de malestar.
- Accedir a suport professional com a eina preventiva. No és un fracàs, és una necessitat.

+ Recomanacions per avançar

+ Errors freqüents a evitar

Particularitats segons el context on es pot donar una situació d'ASI:

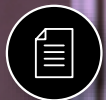
Introducció

Errors freqüents a evitar

- ✗ Minimitzar comentaris d'incomoditat ("No passa res", "Son coses de nens").
- ✗ Pressionar perquè expliquin més del que volen.
- ✗ Creure que la confiança substitueix la protecció.
- ✗ Pensar que el temps ho curarà sol, no parlar-ne i no rebre suport professional.

+ Recomanacions per avançar

+ Errors freqüents a evitar



Casos pràctics

Els següents exemples poden
ajudar a comprendre les dificultats
a l'hora de trobar-se davant
una sospita o indicati d'ASI.



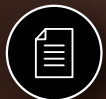
JORDI

Cas intrafamiliar



MARTA

Cas extrafamiliar



“El Jordi no sap què li passa” (cas intrafamiliar)

Situació inicial:

El Jordi està fent primer de la ESO, fa dies que a l'institut van parlar de la sexualitat i de les relacions sexuals consentides. Des del dia de la xerrada que li dona voltes al que van parlar i cada cop està més inquiet, té més present el que va viure amb el seu tiet patern quan tenia uns 8 anys. Li està costant dormir i no pot concentrar-se a la classe.

Què li està passant al Jordi?

Se sent confús, sap que el seu tiet l'estima, però ara comença a entendre que el que li va fer quan era més petit no estava bé. El germà gran del Jordi, el Joan de 19 anys, fa dies que nota al seu germà petit intranquil, més neguitós i cansat. Decideix preguntar-li si li preocupa alguna cosa.

+ El moment de la conversa entre els germans

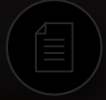
+ Actitud recomanada

+ Exemple de resposta del germà

+ Possibles passos següents

+ Aprenentatges del cas

+ Frase clau



El moment de la conversa entre els germans:

- El Joan decideix parlar amb el seu germà petit, en un ambient tranquil i de confiança.
 - L'objectiu és saber si li preocupa alguna cosa.
 - Tenen una relació fraternal de confiança i ajuda.
-

Què li diu el Jordi al Joan?

- Li explica que a l'institut van parlar de les relacions sexuals consentides.
- Li diu que no sap com anomenar el que va passar amb el tiet quan era més petit.
- Li explica el que passava amb el tiet quan estaven a casa dels avis.

Què sent el Jordi?

- Por de dir el que va viure i que no sigui prou important.
- No vol decebre o fer mal als pares.
- No sap com pot afectar a les relacions familiars.
- Alleujament per poder parlar-ne amb el seu germà.

Reacció del germà gran:

- Desconcert davant de la verbalització del seu germà. No s'hagués imaginat mai que el seu germà li podria explicar alguna cosa semblant.

"El Jordi no sap què li passa" (cas intrafamiliar)

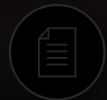
Situació inicial:

Actitud recomanada:

- Escoltar amb calma, sense interrompre.
- Agrair-li la confiança per haver-li explicat.
- Mostrar empatia i creure'l. Tranquil·litzar-lo.
- Evitar preguntes que puguin fer-lo sentir culpable ("Per què no ho vas dir abans?" , "Estàs segur?").
- Fer-li sentir que no està sol.

+ Aprenentatges del cas

+ Frase clau



“El Jordi no sap què li passa” (cas intrafamiliar)

Situació inicial:

El Jordi està fent primer de la ESO, fa dies que a l'institut van parlar de la sexualitat i de les relacions sexuals consentides. Des del dia de la xerrada que li dona voltes al que van parlar i cada cop està més inquiet, té més present el que va viure amb el seu tiet patern quan tenia uns 8 anys. Li està costant dormir i no pot concentrar-se a la classe.

Exemple de resposta del germà:

*“Gràcies per confiar en mi, Jordi. No m’ho esperava, però t’ho agraeixo molt.
Et crec, de veritat. No tens cap culpa del que va passar. Si vols, i quan estiguis preparat,
també podem pensar com explicar-ho als pares. No ho has d’afrontar sol.”*

Junts podem buscar ajuda professional.

+ Possibles passos següents

+ Aprenentatges del cas

+ Frase clau

“El Jordi no sap què li passa” (cas intrafamiliar)

Situació inicial:

Possibles passos següents:

- Valorar, més endavant, si vol parlar-ne amb la família.
- Donar-se temps: el procés de parlar i sanar no és immediat, però cada pas compta.
- Buscar ajuda professional: psicòleg o terapeuta especialitzat en traumes.
- Reforçar el suport emocional: mantenir el vincle amb el germà i l'amic de confiança.

+ Possibles passos següents

+ Aprenentatges del cas

+ Frase clau

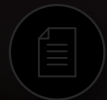
“El Jordi no sap què li passa” (cas intrafamiliar)

Situació inicial:

Aprenentatges del cas:

- Els casos d'ASI intrafamiliars impliquen dol, ruptura i conflicte, però el silenci és encara més destructiu.
- Creure i protegir la persona afectada no significa destruir la família, sinó començar a reconstruir-la amb veritat i cura.
- Les reaccions inicials de negació o por es poden reconduir si hi ha suport professional i voluntat d'escoltar.

- + Possibles passos següents
- + **Aprenentatges del cas**
- + Frase clau



“El Jordi no sap què li passa” (cas intrafamiliar)

Situació inicial:

El Jordi està fent primer de la ESO, fa dies que a l'institut van parlar de la sexualitat i de les relacions sexuals consentides. Des del dia de la xerrada que li dona voltes al que van parlar i cada cop està més inquiet, té més present el que va viure amb el seu tiet patern quan tenia uns 8 anys. Li està costant dormir i no pot concentrar-se a la classe.

“Protegir és actuar”



Actitud recomanada



Exemple de resposta del germà



Possibles passos següents



Aprenentatges del cas



Frase clau



“La revelació de la Marta” (cas extrafamiliar)

Situació inicial:

La Marta, de 23 anys, explica per primera vegada a la seva mare que, quan tenia uns 10 anys, el pare de la seva millor amiga, la tocava quan anava a casa seva a jugar. Durant molt de temps va callar per por, vergonya i perquè pensava que ningú la creuria. Després d'un procés terapèutic, s'ha sentit preparada per parlar-ne amb ella.

La revelació:

Un vespre, mentre sopaven juntes, la Marta li diu a la mare:

“Mare, he de dir-te una cosa, recordes quan anava a jugar a casa de l'Anna? doncs, el seu pare.. em feia coses que a mi no m'agradaven, em tocava d'amagat i em deia que no ho digués, ara, amb el temps he entès més el que estava passant”

La mare queda en silenci. No sap com reaccionar, s'emociona.

La Marta li demana a la mare que no ho expliqui a ningú més.

Durant els dies següents, la mare no sap què fer. Sent culpa per no haver-se'n adonat, molta ràbia contra el pare de l'amiga i impotència per no saber com ajudar a la seva filla. A més, no sap com explicar-ho al pare: té por de la seva reacció, que s'enfadi o que actuï de manera impulsiva.

+ El dilema de la mare

+ Quan ho expliquen al pare

+ Com es recondueix l'acompanyament

+ Aprenentatges del cas

+ Frase clau

“La revelació de la Marta” (cas extrafamiliar)

Situació inicial:

El dilema de la mare:

La mare se sent atrapada: vol respectar el que li ha demanat la Marta, però també creu que el pare té dret a saber-ho i a més a ella li aniria molt bé poder-ho compartir amb ell.

Uns dies després, la mare li diu a la Marta:

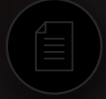
“Marta, necessito parlar d’una cosa amb tu. M’està costant molt guardar aquest secret sola. Crec que el pare hauria de saber-ho, però només si tu hi estàs d’acord. No vull fer res que et faci sentir exposada.”

La Marta hi pensa uns dies i finalment respon:

“Sí, vull que ho sàpiga. Però vull ser jo qui l’hi expliqui. No vull que pensi que tu has fet res malament. I m’agradaria que després parléssim amb algú per veure si podem denunciar.”

+ Aprenentatges del cas

+ Frase clau



Quan ho expliquen al pare:

Uns dies més tard, es reuneixen tots tres. La Marta, molt nerviosa, li diu al pare el que ha passat. El pare s'emociona, s'enfada i al principi costa que mantingui la calma.

"Com pot ser! Aquest home va venir a casa, compartíem sopars! No m'ho puc creure!"

La mare, amb veu serena, li diu:

"Ho sé, és molt dur. Però ara el més important és cuidar a la Marta i escoltar-la. No cal que prenguem decisions ara mateix."

Quan la Marta expressa que vol denunciar, els pares la miren amb sorpresa. El pare té dubtes:

"Segur que vols remoure tot això? Potser és tard, ja han passat molts anys..."

La mare intervé:

"Jo també tinc por, però si ella vol fer-ho, hem de buscar informació i veure com podem acompanyar-la."

Decideixen demanar orientació jurídica i psicològica, per conèixer els passos legals i preparar-se emocionalment per al procés.

“La revelació de la Marta” (cas extrafamiliar)

Situació inicial:

Com es recondueix l'acompanyament:

- La mare es centra en escoltar i creure, no en buscar explicacions del què va passar i el com va poder passar.
- Dona temps i espai a la Marta per decidir què vol fer.
- Respecta la confidencialitat i no ho comparteix amb ningú més sense permís.
- Cerca ajuda professional per a ella i pel pare.
- Quan el pare reacciona amb ràbia, posa límits i ajuda a mantenir el focus en el benestar de la Marta.

+ Aprenentatges del cas

+ Frase clau

“La revelació de la Marta” (cas extrafamiliar)

Situació inicial:

La Marta, de 23 anys, explica per primera vegada a la seva mare que, quan tenia uns 10 anys, el pare de la seva millor amiga, la tocava quan anava a casa seva a jugar. Durant molt de temps va callar per por, vergonya i perquè pensava que

Aprenentatges del cas:

- Les reaccions inicials (culpa, ràbia, negació) són humanes, però cal no quedar-s'hi encallat.
- Respectar la voluntat i el ritme de la persona afectada és essencial.
- Buscar ajuda professional i informació legal és una forma de protecció, no de desconfiança.
- Denunciar o no denunciar és una decisió molt personal, i l'acompanyament familiar ha de respectar-la sense pressions.

+ Com es recondueix l'acompanyament

+ Aprenentatges del cas

+ Frase clau



“La revelació de la Marta” (cas extrafamiliar)

Situació inicial:

La Marta, de 23 anys, explica per primera vegada a la seva mare que, quan tenia uns 10 anys, el pare de la seva millor amiga, la tocava quan anava a casa seva a jugar. Durant molt de temps va callar per por, vergonya i perquè pensava que ningú la creuria. Després d'un procés terapèutic, s'ha sentit preparada per parlar-ne amb ella.



“Acompanyar vol dir creure, respectar i estar-hi — encara que faci por.”

amiga i impotència per no saber com ajudar a la seva filla. A més, no sap com explicar-ho al pare, té por de la seva reacció, que s'enfadi o que actuï de manera impulsiva.

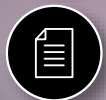
+ El dilema de la mare

+ Quan ho expliquen al pare

+ Com es recondueix l'acompanyament

+ Aprenentatges del cas

+ Frase clau



Recursos i suports:



Infància Respòn (116 111)

(24 H, gratuït i confidencial)



Serveis socials i equips especialitzats en violències sexuals infantils

Emergències 112

Associacions i entitats d'acompanyament a víctimes d'ASI i a les famílies:
Fundació Vicki Bernadet

La prevenció és un procés continu: crear entorns segurs i de confiança, establir límits sans i mantenir converses obertes és la millor protecció per la infància.

Fundació Vicki Bernadet

Carrer del Consell de Cent, 333, 4^{ta} planta, L'Eixample, 08007 Barcelona • Telèfon: 933 189 769
www.fbernadet.org



Aquesta guia té una llicència:

Reconeixement-NoComercial-SenseObraDerivada 4.0 Internacional (CC BY-NC-ND 4.0)

Recursos i suports:



Infància Respòn (116 111)

(24 h, gratuït i confidencial)



Infància Respòn (116 111)

Infància Respon és un servei públic d'atenció exclusivament telefònica, gratuït i permanent, que funciona vint-i-quatre hores al dia, els 365 dies de l'any, que té l'objectiu de prevenir i detectar els maltractaments d'infants i adolescents, posant especial atenció en els casos d'assetjament a les escoles, ciberassetjament, violència masclista en adolescents i abusos sexuals. Mitjançant aquest servei, la **Direcció General de Prevenció i Protecció de la Infància i l'Adolescència (DGPPIA)** endega l'activació dels protocols que corresponguin, mobilitza l'equip a qui pertoquei actuar (segons la tipologia de la trucada).

Serveis socials i equips especialitzats en violències sexuals infantils

Els serveis socials bàsics ofereixen informació, orientació i assessorament, i tenen la funció de detectar i prevenir les situacions de risc de tots els grups de població, inclosos els infants i adolescents, especialment si es troben en situació de risc social o d'exclusió. Són, per tant, una de les vies per poder adreçar una denúncia o sospita de maltractament.

Són presents a tot el territori de Catalunya i atenen les situacions de risc social.

Quan es tracta de situacions o risc de desemparament, el lideratge de la intervenció l'assumeix l'equip especialitzat EAIA. Telf. 900 300 777.